

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Zdeňka Kühna, a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **R. Y.**, zastoupen opatrovníkem: Sdružení občanů zabývajících se emigranty (SOZE), se sídlem Mostecká 5, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3/936, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2008, č. j. OAM-737/VL-18-12-2008, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 3. 2009, č. j. 62 Az 28/2008 - 32,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 3. 2009, č. j. 62 Az 28/2008 - 32, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2008, č. j. OAM-737/VL-18-12-2008, o zamítnutí žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel kasační stížnost opírá o důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tedy o nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, o vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytykanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit, a dále o nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje naplnění shora uvedených důvodů stěžovatel uvede poté, co mu bude pro řízení o kasační stížnosti ustanoven

advokát. Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Po podání kasační stížnosti bylo zjištěno, že se stěžovatel již nezdržuje na adrese Pobytového střediska Zastávka u Brna. Dotazem na Policii ČR krajský soud zjistil, že současný pobyt stěžovatele není znám. Dotazem na Centrální evidenci vězňů pak bylo zjištěno, že se stěžovatel nenachází ve vazbě ani ve výkonu trestu. Krajský soud tedy v souladu s § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, § 35 odst. 5 a § 64 s. ř. s. ustanovil stěžovateli opatrovníkem Sdružení občanů zabývajících se emigranty (SOZE).

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Nejvyšší správní soud vzhledem k tomu, že se stěžovatel již nezdržuje na poslední známé adrese a jeho současný pobyt není znám, řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

V projednávané věci je třeba dále uvést, že ani nebyly splněny procesní podmínky spočívající v podání kasační stížnosti v zákonem stanovené lhůtě u příslušného soudu. Podle § 106 odst. 2 musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle odst. 4 téhož ustanovení se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li podána u Nejvyššího správního soudu. Lhůta pro podání kasační stížnosti má procesněprávní charakter. Pro posouzení včasnosti podání je tedy rozhodující, kdy byla kasační stížnost podána k poštovní přepravě příslušnému krajskému soudu, případně Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovateli byl kasační stížností napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě doručen dne 20. 4. 2009. Kasační stížnost však byla podána u Krajského soudu v Brně. K poštovní přepravě byla předána teprve dne 7. 5. 2009, tedy po uplynutí zákonné lhůty. V důsledku toho ani promptní jednání Krajského soudu v Brně, který kasační stížnost neprodleně zaslal příslušnému soudu, nemohlo nic změnit na skutečnosti, že kasační stížnost byla podána opožděně, a je proto dán důvod pro její odmítnutí.

Nejvyšší správní soud však shodně se závěrem vysloveným ve svém usnesení ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2006 - 66, uvádí, že pokud v azylové věci nastane situace, kdy u stěžovatele, který je žadatelem o azyl, nelze zjistit místo jeho pobytu, je na místě upřednostnit postup podle § 33 zákona o azylu a řízení o kasační stížnosti zastavit, bez ohledu na to, zda kasační stížnost má všechny zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky řízení, včetně splnění zákonné lhůty pro podání kasační stížnosti, či nikoliv. Udělení státního občanství České republiky stěžovateli, úmrtí stěžovatele, neznámé místo jeho pobytu či další podmínky uvedené v § 33 zákona o azylu jsou totiž natolik významné, že jejich naplnění znamená faktickou nemožnost pokračovat v soudním přezkumu. Ostatně současné znění zákona o azylu ani další prostor pro jiný způsob rozhodnutí soudu nevytváří.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu